

kem exekučního řízení jest, že směřuje proti dlužníkovi jako straně povinné. Pravoplatným příklepem přestal dlužník býti stranou v řízení exekučním. Tím změnilo dosavadní řízení svou povahu jako řízení proti dlužníkovi a řízení, v němž jde o poměr mezi věřitelem a dlužníkem, a stalo se nadále, — přes to, že upraveno jest předpisy řádu exekučního, — řízením spíše úpadkovým, kde jde jen o rozdělení fondu získaného exekuční dražbou (viz sb. n. s. čís. 3386, 3702, 3703, 5367). Právem proto rozhodl první soud, že řízení již skončené odložití nelze a bylo jeho rozhodnutí obnoviti.

Naproti tomu bezdůvodným jest dovolací rekurs proti povolení poznámky spornosti (§ 61 knih. zák.). Mínil-li dovolací rekurent, že tato poznámka neměla býti povolena, protože nabytí vlastnického práva příklepem lze odporovati jen prostředky exekučního řádu, jest k tomu uvést, že, jde-li o poznámku spornosti, stačí pro její povolení, že, jak tomu bylo i v projednávaném případě, byla tím, kdo vkladem do pozemkové knihy byl ve svém knihovním právu dotčen, podána žaloba o neplatnost vkladu a o obnovení dřívějšího stavu (§ 61 knih. zák.). Zkoumati oprávněnost, důvodnost žaloby při povolování poznámky nelze, rozhodnutí o tom ponechati nutno dotyčnému sporu.

Čís. 7859.

Zajištění půdy drobným pachtýřům (zákon ze dne 27. května 1919, čís. 318 sb. z. a n.).

Zákaz zcizení v pozemkové reformě vztahuje se i na zcizení exekuční dražbou, stíhá však jen nemovitosti, na něž se vztahuje podle obsahu příslušné listiny (knihovního zápisu), nikoliv i nemovitosti volné, s nimiž jsou nemovitosti stížené zákazem zapsány v jedné knihovní vložce.

(Rozh. ze dne 10. března 1928, R I 134/28.)

Soud první stolice povolil exekuci vnucenou dražbou polovice domu čp. 24, rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Jak z knihovního výpisu o vložce čís. 24 zřejmo, zapsána jest na knihovním tělese označeném jako dům čís. 24 a sestávajícím z obydlí stavení čís. 24 se stavební parcelou a zahradou č. kat. 19 a 29, jakož i z rolí č. kat. 560, 678/11 a 833/8 pod pol. 21 na listu C) sub Pres. 15. dubna 1924 č. d. 831 kromě poznámky závazku podrobiti pozemky č. kat. 560, 678/11 a 833/8 zcelovacímu řízení podle § 22 (3) zákona čís. 318/19 ve znění zákona čís. 166/21 a kromě závazku ku směně těchto pozemků podle § 22 (4) zákona čís. 318/19 ve znění zák. čís. 166/21 také poznámka omezení zcizení pozemků těch podle § 22 (2) zákona čís. 318/19 ve znění zákona čís. 311/20; poznámka posléze uvedená zapsána jest též na listu B) pod pol. 8. Z těchto poznámek jest vidno, že pozemky č. kat. 560, 678/11 a 833/8 byly přiděleny vlastníkům domu čís. 24 na základě zákona ze dne 27. května 1919, čís. 318 sb. z. a n. o zajištění půdy drobným pachtýřům. Z úmyslu zákonodárce

projeveného zejména v zákoně čís. 311/20, jakož i z motivů k tomuto zákonu plyne, že zákon chtěl, by přidělené pozemky zůstaly v rodině drobného pachtýře aspoň po 10 let, an se přiděl pozemků stal jen proto, by pachtýř pozemky ty mohl vzdělávati jako vlastní, vzděláváje je po dlouhá léta jako pachtýř. V úvaze, že tento úmysl mohl by býti obcházen povolením exekuční dražby, dlužno za to míti, že ke zcizení zmíněných pozemků jest třeba svolení Státního pozemkového úřadu, jenž podle § 4 zákona o Státním pozemkovém úřadě povolán jest chrániti zájmy veřejné, došedší výrazu v zákonech o pozemkové reformě a v zákoně o dlouhodobých pachttech a že vnucená dražba pozemků, o níž žádáno bylo po zápisu poznámky zcizení bez předchozího svolení Státního pozemkového úřadu, které v projednávaném případě nebylo vykázáno, jest nepřipustná; při tom pokládá soud za nerozhodno, že se exekuční vklad práva zástavního pro pohledávku, k jejímuž vydobyti byla povolena vnucená dražba, stal se zápisem poznámky o omezení zcizení, neboť poznámka vzhledem ku svrchu uvedenému brání té doby realizaci zástavního práva. Za tohoto stavu věci, ana mimo to na zbývající část knihovního tělesa — obydelné stavení čís. 24 se stavební parcelou a zahradou — exekuce vnucenou dražbou není možna, jest stížnost odůvodněna.

N e j v y š š í s o u d vyhověl dovolacímu rekursu potud, že ohledně polovice stavebních parcel č. kat. 19 a 29 a domu čp. 24 se zahradou obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Že zákaz zcizení v pozemkové reformě vztahuje se i na zcizení exekuční dražbou, vyloženo podrobně v rozhodnutích čís. 3545, 5891, 6014, 6133, 6359 sb. n. s., na něž se odkazuje. Že však zákaz ten stihá jen nemovitosti, na něž se vztahuje dle obsahu příslušné listiny, pokud se týče knihovního zápisu, a nikoli i nemovitosti volné, s nimiž jsou tyto zákazem stížené v jedné vložce knihovní zapsány, že spojení zatížených pozemků s nezatíženými v jedné vložce, které ovšem porušuje předpis § 5 (3) zákona ze dne 5. prosince 1874, čís. 92 z. zák., nemůže dražbě volných pozemků vaditi, je na jevě. Technické rozuzlení obtíží vznikajících ze zápisu obojích pozemků v téže vložce naznačeno v rozhodnutí čís. 6106 sb. n. s. Když tedy zákaz je poznamenán jen na pozemky č. k. 560, 678/11 a 836/8, jsou ostatní nemovitosti téže vložky volny a může na ně býti vedena dražba. Posléze nevádí, že pohledávka vymáhajícího věřitele zapsána již pod 9. červencem 1923, čís. 1050, zákaz zcizení však teprve 15. dubna 1924, čís. 831, neboť sama dovolací stížnost přiznává, že pozemky zákazem stížené byly do vložky pozemků nestížených pod poslednějším datem připsány, z čehož jde, že do té doby měl věřitel zástavní právo na pozemcích nestížených, pod tímto datem nabyt ho sice i na pozemcích stížených přípisem jich do vložky, ale, poněvadž zároveň vykonána i poznámka zákazu zcizení, váže ho bez dalšího hned od nabytí zástavního práva.